

Clara Pasternak Toribio

Guió dramàtic

Categoria B

ANA

Escena 1 – La botiga de discos

La botiga és petita, acollidora, amb parets plenes de pòsters antics i calaixos grans de fusta ordenats per gèneres. Fa olor de vinil i de temps. L'Ana entra empenyent suaument la porta. Una campaneta sona.

Ana: (mirant al voltant) Avui sí que trobo alguna cosa bona.

Passeja els dits pels discos de rock fins que s'atura de cop.

Ana: Oh! Nirvana! Just el que buscava!

Somriu emocionada i s'acosta al taulell. Darrere hi ha una dependenta amb cabells recollits sota una gorra ampla, roba ampla i una actitud segura. La seva veu és suau però decidida.

Dependentia (Sara): Boníssima elecció. Aquest disc és història pura.

Ana: També t'agraden?

Sara: M'encanten. El grunge té alguna cosa... real.

Els seus ulls es creuen un instant. L'Ana nota un calfred estrany, agradable.

Ana: Sí... és música que et remou per dins.

Paga el disc i surt de la botiga amb el cor una mica accelerat.

Qui deu ser? pensa. És misteriós... diferent.

Escena 2 – A l'institut

L'endemà al matí, l'Ana entra a classe amb energia.

Ana: Bon diaaaa!

La seva amiga Noelia s'acosta ràpidament.

Noelia: Ana! Has trobat el disc?

Ana: Sí! I no només això... El dependent era súper interessant. Compartim gustos musicals i tot.

Noelia: Ui, ui... això promet.

A unes taules més enrere, la Sara escolta en silenci. A classe és completament diferent: cabells solts, roba discreta, mirada baixa. Ningú gairebé no repara en ella.

Quan sent el nom de Nirvana, alça lleument la mirada. Observa l'Ana parlar animadament... i somriu amb tímidesa.

Escena 3 – Tornada a la botiga

Aquella tarda, l'Ana torna a la botiga amb una excusa qualsevol. La campaneta torna a sonar.

Sara: (des del taulell) Hola... necessites ajuda?

Ana: (intentant semblar natural) Només miro...

la Sara s'acosta amb un disc a la mà.

Sara: Ens ha arribat aquest nou de The Rolling Stones. Potser t'agrada.

Ana: Oh! També m'encanten!

Comencen a parlar. De música, de lletres que fan mal, de concerts que voldrien veure. La conversa flueix amb facilitat inesperada.

Sara: És estrany trobar algú amb gustos tan semblants.

Ana: Sí... és com si ja ens coneguéssim.

Quan surt de la botiga, l'Ana ho té clar: aquell noi li agrada. Molt.

Escena Final – La revelació

Última hora de classe. L'Ana recull els llibres. De sobte, una veu suau darrere seu.

Sara: Hola... No et resulto familiar?

L'Ana es gira. És la Sara, la noia silenciosa de classe.

Ana: (estranyada) Perdona... ens coneixem?

la Sara fa un petit somriure nerviós.

Sara: Treballo a la botiga de discos del carrer Major.

L'Ana es queda immòbil. Aquella veu. Aquella manera de parlar.

Ana: Tu...?

Sara: Sóc jo.

Silenci.

L'Ana nota com totes les peces encaixen de cop. El misteri. La connexió. Les converses.

Per primera vegada, mira realment la Sara.

I somriu.

Ana: Doncs... em deus una recomanació pendent.

La Sarariu, alleujada.

La campana sona. Però cap de les dues es mou immediatament.

Entre vinils i silencis, alguna cosa acaba de començar.